

beša. Pa kako nisu morale tim više propasti prošnje onih jadnih obćinah, koje neimaju u saboru nikakvog navlašnog zagovornika? Zato neka naši ljudi dobro u pamet zapile, da će tomu tako biti sve dotle, dokle god nebudu kod izborah bolje pazili što rade, pa poslali u sabor veći broj zastupnikah svojega roda i plemena!

Ali tom se je prigodom još nešto dogodilo, česa nemožemo zamučati. Tom je najme prigodom zemaljski odbor pokazao, da i on, kad hoće, razumije hrvatski; jer valja znati, da su te prošnje bile skroz hrvatski pisane, pa je ipak umio na nje odgovoriti, da se nemogu uslišati. Rekosmo, da zna hrvatski, kad hoće, jer kad mu neide u račun, nezna nego talijanski. Tako je nekome grdoselskomu siromahu povratio hrvatsku prošnju, jer je u njoj prosio nekakovu milost, izpričavši se, da je nerazumije!

Prije nego se rastanemo s ovim predmetom, hoćemo da rećemo jednu ozbiljnu našim kmetom, a ta jest, akoprem im nisu bile prošnje uslišane, da se sasvim tim nesmiju podati, pa pustiti, da im se gospodari, kako koga volja. Ne, oni toga nesmiju učiniti, a nije im baš ni sila, dokle god su im otvorena vrata u obćinska vieća iliti konsilje. Jer, bile obćine veće il manje, bile stare il nove, a glavari iliti podestati bili našinci il talijani: oni nemogu po svojoj volji ništa učiniti, nego se moraju u svem i svaćem zakona držati. A zakon veli, da se mora onako u obćini gospodariti, kako obnađe za dobro veći broj obćinskih zastupnikah iliti konsiljerah. Iz toga se vidi, da možemo mi u Istri svakoj nepravdi na put stati, samo oko hoćemo. Netebe nam drugo, nego marljivo birati svoje ljude u obćinska vieća, pak im naručiti, da se svaki put najdu na svojem mjestu i strogo drže obćinskog zakona, te pitaju račun za svaku nezakonitost i nepravdu, koja bi se u obćini učinila. A da doznaju za svoje pravice i za svoje dužnosti, mi smo namislili, što nam bude prije moguće, razjasniti i raztumačiti u ovom listu i obćinski istarski zakon. Dotle pako neka znaju, da samo onaj neima na svietu pravicah, koji jih ludo zapuša, il neišće!

Ali, da nebi tko rekao, da mi samo prigovaramo svemu, što je sabor učinio, evo nešto, čega nemožemo nego pohvaliti. A to su učeničke podpore iliti stipendije, što je sabor odlučio davati iz zemaljske blagajne onim ubogim mladićem, koji se budu dobro učili i liepo ponašali, da uzmogou nastaviti i dovršiti započete nauke. Tih je podporah svega skupa 36, najme 12 po 200 f., da se dadu onim mladićem, koji se nalaze u višjih školah, te uče pravoslovje, liečništvo itd.; a 24 po 100 f., da se dadu dječakom, koji uče srednje škole, to jest, gimnazije i realke. Još je sabor zaključio pomoći i povrh toga one mladiće, kojih nebi zapala nijedna od gori spomenutih podporah, a u ostalom bi bili vriedni i dostojni zemaljske pripomoći. Sabor nije zaboravio ni one, koji bi se želili dati na učenje slikarstva, kiparstva i glasbe iliti muzike, a nebi to imali čim poradi svojega siromaštva. Evo dakle našim kmetom liepe prilike, da se neustraše dati u škole svoje djetce, jer ako se budu dobro ponašala, neće im uzmanjkati pripomoći i podpore iz naše istarske zemaljske blagajne iliti kase. U tu kasu svi Istrani svoj trud i muku nosimo, zato imamo na nju svi jednako pravo, bili Slaveni, biti Talijani. Odbor nesmije pitati, kojega je tko plemena il naroda, ni u kojem se jeziku uči; nego samo, da li je rodom Istran, i da li se liepo ponaša i dobro napreduje.

Ovo smo zato rekli, jer smo čuli, da je ove neke godine bila jednomu mladiću umaljena podpora zato, što je gori u Hrvatskoj gimnaziju učio. Ina bo ljudih, koji misle, da mu se nebi bilo to dogodilo da bude odišao makar izvan carevine, n. p. u Italiju učiti. Mi smo čvrsto osvjedočeni o pravdoljbnlju naših sadašnjih upraviteljah, pak se pouzdano nadamo, da se što takova neće već nikad dogoditi.

(*Slieđit će.*)

D o p i s i.

Iz Istre.

Evo nešto našem u Istri narodu, da mozga i razmišlja. U vašem je listu netko izpod Učke mudro i pametno svjetovao našim kmetom, neka opet počnu slati svoje sinove

u više škole, jer da ćemo drugač ostati sasvim bez duhovnih pastirah. Ja idem jedan korak napred, pak im svjetujem tu istu stvar i poradi jednog drugog uzroka. Izvan svećenikah, mi trebamo u Istri i svojih naučenih svjetovnjakah, to jest, odvjetnikah, liečnikah, činovnikah i učiteljah, ako nećemo da budemo i nadalje u svojoj vlastitoj domovini tudji sluge i robovi. Zato, tko može, neka i u to ime pošlje svoje djetce u više škole, negledeć ni truda ni muke. Tko misli spasiti svoju narodnost i svoj narodni obstanak, kao što smo to mi naumili, mora bit pripravan i na drugo veće troškove, nego li je školanje jednoz djeteta. Ali što mu preporučujem jest, kad već namisli trošiti, neka gleda, da mu diete nedođe u talijanske ruke, jer tada nije odgodio nego najljue neprijatelje svoje krvi i naroda. A tko nezna, da takovih nesretnjakah imamo mi i do sad preveć u našoj Istri? Zato neka pošlje svoje diete u takovo mjesto, gdje su škole narodnim duhom zadahnute, kao što su to u susjednoj nam Rieci na hrvatskoj gimnaziji i po ostaloj Hrvatskoj i Dalmaciji. Samo na taj način hoćemo steći svoju narodnu inteligenciju, iliti svoje naučene ljude, koji će bit kadri iskati braniti naše pravice i narod rukovoditi.

A baš skrajno je vrijeme, da stanemo već jednom i na to misliti, jer naši su nas susjedi Talijani naumili do kraja izkoreniti. To se najbolje vidi iz onoga, što čine sabor i junta za potalijančenje naših školah, pa kako su već dotle došli, da ih poradi toga njihove talijanske novine očito hvale. Neka se nitko nevara, našim susjedom nije stalo do iećega toliko, koliko do našega potalijančenja. Pa radili mi što nas volja, mi se nećemo nikako spasiti, dokle nebudemo imali veći broj svojih ljudih u saboru i u obćinskih zastupstvih.

Jedan kmet.

Luka Luković.

Bilo je već po podne, ljudi su se razilazili koje kuda, a ja, umoren nješto od gladi nješto od vrućine, stupim u jednu krčmu, da počnem i što god poobjedvam, pa da se onda i ja kući vratim. Sjedeći onako za stolom, svakojake sam misli mislio. Izmedju ostalih stvari mislio sam i to, kako bi bilo pametno, popisati sve što Luka s narodom govori, pa dati štampati i po narodu razposlati, da se čitajuć koriste njegovim naukom i oni, koji ga neimaju prilike slušati. Jer neznalica je sve puno, a mudri su ljudi na riedko posijani. Da, grehota, velika bi grehota bila, kad bi mudre nauke tog izvanrednog čovjeka zajedno s njim u grob legle. Nebi bi sviet i danas tumarao u gustih neznanstva tmuah, da nebudu prešla mudrost mudrih ljudih iz koljena na koljeno putem nebrojenih knjigah, iz kojih smo se mi naučili sve, što znamo? Ali tko i kako da popiše Lukove nauke? To bi mogao i ja učiniti, al bi mi se najprije trebalo s njim upoznati.

Još sam bio ovako zaduben u mislih, kad al ono stupi u sobu i sâm Luka, te sjede za stol baš naprama mene. Ni sâm nebi bio mogao poželiti bolje prigode od ove da se s njim upoznam, zato sam se odmah počeo s njim razgovorati, hvaleć ga, što se onako neumorno trsi, da našem zanemarenu narodu oči otvori i u bolju mu budućnost put pokaže. On nije odbio od sebe moje pohvale, nego je samo rekao, da on toga nećini radi slave, već jedino radi ljubavi svog bližnjega. Ali svako dobro djelo da ima dva lica: jedno nutrnje, a drugo izvanjsko. Nutrnje lice da je zasluga pred Bogom i ono zadovoljstvo, koje čovjek čuti, kad je što dobra učinio; a lice izvanjsko da je ono, kad sviet priznaje tvoja dobra djela, pak to hvati i spominje, kako svojega dobroćinea i to da je ono, čemu se veli slava. Tim da slava nije drugo, nego odsjev dobrih i poštenih djelah; jer kako se svjetli i jasne drago kamenje, tako da se jasne i svjetli svako dobro i pošteno djelo. Ali medju dragim kamenjem i dobrimi djeli da je ta razlika, što se drago kamenje najveć puti nosi i kupuje radi svoje svjelosti, a dobra djela da se nećine radi slave, nego jedino radi njihove nutrnje vriednosti; ali tko dobro čini da se lahko i proslavi, kao što

uziva vrijednost i jasnoću tko je drag kamen kupio. Pa ako i nije nikakova slava slave netražiti, da je grieh i sramota pred Bogom i pred ljudmi dobra nečiniti tko može, pa makar mu toga svijet nikad nepriznao. A najbogatije djelo da jest, pomoći svojmu narodu. Tko narodu pomaže, da je desnica ruka proviednosti božje. A to da je dužan činiti tko-god može: bilo perom, knige pišuć, bilo jezikom, s narodom se razgovorajuć. On da to čini, jer je vidio, kako drugi narodi žive, pa kako bi mogao živiti i naš, a neživi, jer je zapušćen i zauzeman, pa jadan nezna i neumi.

Franina i Jurina.

Fr. Dragi Jurino, kade si bil, da te nisam već celeh petnaest dan videl?

Ju. A po svojem posle, tamo preko Učki, neć ovdje, neć onde.

Fr. Si bil morebit i va Poreču?

Ju. A sam baš danas osam dan.

Fr. Dragi ti, ča tamo oni naši kozari delaju?

Ju. A niš, zač su i već svi šli doma. Lego onu vražju kozu su ti tako zvicijali i zobjestili, da me je sve strah, kako je munjena, da će još preko mora skočit. —

Fr. A neboj se ne, Bog dobro zna, zač joj ni dal dugega repa; vrh tega kozji se zakon more svaki čas podoštrit; a najzada v Istre ima dosta ličini, pak ako bude potreba, oće se moć i vezat.

Ju. Ma da, ač ti ni škodljiveje živini za našu Istru, ča j' koza! — Kade si pak ti, Franino, bil va to vreme?

Fr. Bil sam v Reke, da kapuza kupim, ač repi ni, kumpira malo, palenti još manje, a družina će jist, a nepita odkuda...

Ju. Dragi ti, ča j' bil on štrmor po Reke ovi dni?

Fr. A tamo gore na Drenove se je nekakova nova štamparija odprla, pak prva knjiga, kâ se je va njoj štampala, tako je Rečanom zapijažala, da ju sve jedan drugemu po grade iz ruk otimlju.

Ju. A zač jim je tako zapijažala?

Fr. A zato, ač da su va njoj neka rečka gospoda jako pohvaljena.

Ju. Ča j' to morebit kakova talijanska knjiga?

Fr. A ja, da j' talijanska, nebi ju bili razumeli, lego samo oni, ki su va njoj pohvaljeni; a ovako ju razume svaki, pak zato svi toliko šršuraju i štrmore!

Svašta ponešto.

Učenik iliti skolan u sedamdesetj godini.

Pišu jednim njemačkim novinam, da je negdje u našem carstvu naredba, da u blagdan i nedjelju imaju učitelji po selih učiti čitati i pisati one odrasle ljude, koji su to u svojem djetinstvu zanemarili, pa vlada da nagradjuje sa 3 f. dara onog seljaka, koji se u selu najprvi čitati nauči. Nego dogodi se u nekom selu, da nisu ljudi mnogo marili za tu lepu vladinu naredbu, govoreć, da su odrasli, da su prestari, pak da već škola za njih nije. Videći to jedan starac od sedamdeset godinah, da pobudi svoje tvrdoglavo susjedstvo na nčenje, objesi o vrat djetelju knjigu početnicu, pa stane, prolazeć kroz selo, vikati na vas glas: Akoprem starac od sedamdeset godinah, ajde da vidim tko će u školi prije mene iz knjige progovoriti! Čuvši to mladji ljudi, biše jih sram, pa hajd i oni za njim u školu, koja bijaše svake nedjelje i blagdana puna puncata sve dotle, dokle nisu umjeli svi u selu čitati i pisati. — Kamo sreće, kad bi se i kod nas dala takova naredba, pa tako mnogi naši seljaci, koji još žalibože neumiju čitati, potaknuli na učenje knjige, iz koje proizlazi svjetlo, a iz svjetla sreća i blagostanje!

Neukû nauka.

Sjedine s vina ukloniti

Sjedine (eviet) su 'njeka vrst pljesni, koja se na vinu u posudi načini; to je bolest, koja s početka vinu nije opasna, ali s vremenom može opasnom postati. *Campagnoli* naznačuje ulje kao najbolje sredstvo, kojim se sjedine iz vina odstraniti mogu. Ovako bolestna vina nalije se u srednju bačvu do polovice, pa mu se onda prilije finoga uljika ulja 1½ vrča na 7 vjedarah vina, pošto je ulje prije sokom od pol limuna u kakovu loncu dobro bilo pomiešano. Ovakovo ulje salije se u lagav (bačvu) te se dobroš vinompromieša, i onda se s ostalim još vinom lagav napuni. Budući ulje specij. lakše, uzpliva na vino te sobom povuče sjedine, koje bijahu vinom razsute. Poslje 24 sata prilieva se na ciev tako lagano vina, da se drugo u lagvu nesmuti, te će sjedine s uljem na vraj izplivati.

Hraniti s nakvašenim (namočenim) sienom.

Često putih dojde gospodar u nuždu, (potrebu), da mora svoju marlu (blago) hraniti s prašnim sienom, česa se je osobito ove godine bojati, jer kako se vidi, poplavjene su nam bile velikim dielom sjenokoše kad bijahu za kositi. Znajuei koliko prašno sieno marli škodi, neće druga preostati, nego da se zimus polagano sieno prije vodom polije. Takovo sieno ne samo da će, lišeno praha, biti čišće nego ga živina i lašnje probavlja. Ovaj način hranjenja dolazi sve većma u porabu. Da posao bolje uspie, dobro je sieno prije rezati. Prof. May preporuča, osobito onim, koji žele sa krmom štediti, da ju, barem dobar diel od nje, 28 do 24 sata u mraznoj vodi moče, ili toplom poliju. Kuhanje ili takodjer parenje krme bilo bi bolje. Ovako namočemo sieno kano da je svježa trava.

Da se volom šija (vrat) neozliedi.

Veoma često se događa da volovom jarni od teške radnje šija ozliede, što je osobito kod silnih poslova za gospodara velika nevolja. Probitačnije bilo bi upotriebiti liek, kojim bi se ozlieda prepriečila, nego već načinjena izliečila. Takov liek preporuča jedan gospodar, koj ga je već kroz tri godine prokušao. U 4 diela vode raztopi se 1 diel *octena olova* (plumbum acetium bas. sol.) Kako se naime s proljećâ orba otvara, namaže se 14 danah prije svaki večer volom ono mjesto šije, gdje jaram tišti, a cielim ljetom dalje svakoga tjedna po jedan put, te će se namazano mjesto tako učvrstiti i sgušnuti da će tlačenju odoljeti moći.

(Gosp. List.)

Različite viesti.

* (O sjedinjenju Istre i Goričkoga s Trstom) naši su susjedi Talijani počeli opet pisati u svojih novinah. Mi smo već jedan put rekli, da se ta stvar i nas tiče, pa što i kako o njoj mislimo. A sad im ovo ozbiljno kažemo, ako se neprođu toga bezumnog rovarjenja, da ćemo mi nastojati svimi mogućimi silami, da se sdružimo budi s Hrvatskom, budi s Slovenijom, jer neka znanja, da mi nismo nikako voljni, utonuti u talijansko more. Za sada toliko.

* (U zlatnom Pragu) na 21. ovoga mjeseca sastat će se federaliste iz Avstrije, da se dogovore, kako im se valja ravnati u sadašnjih okolnostih, gdje su u državi Magjari mah proteli. Mi smo željni znati, hoće li se tom prigodom i od naše braće Hrvatah tko u Pragu naći; jer gdje nam svim jednaka pogibelj prieti, valja da nam bude svim i jednaki odpor.

* (Tržansko-Karlovačka željeznica.) Iz posve pouzdana izvora doznajemo, da jedno društvo velikih kapitalistah u Trstu nastoji zadobiti dozvolu za graditi željeznicu iz Trsta do Karlova. Polag učinjene osnove, željeznica ova imala bi ići od zaljeva Muje na Bazovicu pak do Divače, od kud će krenuti k istoku do nad Bisticu, pak kroz tunel izpod Snježnika doći na ložkopolje, od kud će opet k Čabru ter uz Čabranku i Kupu, polag okolnostih, lievom obalom u Karlova. Ovu prugu, koja će sdružiti zapad s istokom, smatra-

ju vieštaci za najkraću i najcieniju i zato se nadaju dioničari (akcionisti) velikim dobitkom, podignu li k tomu, kakono naumiše, razne fabrike uzduž one dvie vode. Iz ovoga se vidi, da Hrvatska nije baš nit najsiromašnija nit najzadnja zemlja na svijetu, kao što to prekodravska braća i njihovi pomagači zagrebački u svojih novinah po svijetu razglasuju.

* (Graničarske šume), petrovaradinske pukovnije 11 475 jutarah (lanacah, ralih), prodale su se za 14 milijunah for, t. j. svaki ral po 1003 for. u srebru. Magjarske novine već govore, da će se od ovih novacah morati pokrivati njihov manjak, dakle obraćati u druge svrbe a ne za promicanje duševnog i materialnog dobrostanja krajine, kao što je obećalo nj. vel. kralj u svomu manifestu od 8 junija 1871?

* (Nečuveno ali istinito.) Amerikansko jedno društvo dogovorilo se, običi u 82 danah vas sviet okolo na okolo. Ono će otići iz Sv. Franciska put Yokohama, od ovud u Hong-Kong, od tud u Kalkutu i Bombay, proći će kroz Suez u Alesandriju a onda u Brindisi (Italiju), pak kroz Pariz i Londru parobrodom u Novjorku, od kud će opet željeznicom, (3294 ingl. milj. dugačkom,) u St. Francisko. Daljina cielo-mu putu jest od 23,569 ingl. iliti 5.892 $\frac{1}{2}$ naših miljah. Pojedini putnik morati će platiti za put i hrann samo 1145 dolarah (2300 for pe prilici našega novca).

* (Porezi u Ugarskoj i Hrvatskoj) svake godine sve više rastu. Dočim je n. pr. jedan privatni urednik (impiegat) od svoje godišnje plaće od 800 for. ljeta 1868 plaćao poreza samo 12 for. 38 nvč. a 1869 13 for. 58 novč., odmerilo mu se god 1870 14 for. 50 nvč., koji porez narasao je ljetos već na 21 for. 44 nvč. Ako je pako činovnik (privatan) imao 1200 for. na godinu plaće, taj je plaćao poreza god. 1868 22 for. 37 nvč., 1869 24 for 9 nvč. 1870 povisio se na 31 for. 60 nvč. a 1871 plaća od iste plaće punih 40 for. 35 nvč. Od jedne prizemne male kućice s vrtinom, plaćao je gospodar 1868 7 for. 77 nvč., 1869 35 for. 77 nvč., 1870 47 for. 67 $\frac{1}{2}$ nvč. dotjeralo se ljetos sretno na 61 for. 96 $\frac{1}{2}$ nvč. Nebi li sada Magjaroni zapievali blaženstva magjarska?

Sa tršćanskog tržišća.

Ciene se u ovih petnaest danah nisu znamenito promienile pače u svemu jednake ostale, ter zato uputujemo čitatelje na izvjestije posljednjeg broja ovoga lista. Dodajemo, da se iz crnoga mora svake vrsti žito neprestano ovamo dovaža, dočim iz Ugarske i banata malo dolazi, pak se je nadati, da će u cieni pasti.

Kretanje austrijskih brodovah

od 1 do 15 Novembra.

Dojadriili u — iz

Trst: *Miloš*, Odese — *Alesandria*, *Nazionale*, *Ales.* — *Elisa*, *Palerma* — *Nilo*, *Santorina* — *Mio Moro*, *Ivo*, *Sranseje* — *Italo*, *Marsilje* — *Eden*, *Karalo* — *Germanico*, *Carigr.* — *Ezio*, *Liverpula* — *Industre*, *Njukastla* — *Gravne*, *Njuporta*.

Alesandriju: *Paolina S.*, *Senja* — *Urania*, *Trsta.*

Amsterdam: *Fa*, *Odese* — *Bice*, *Eni*, *Galaz* — *Bahiju:* *Nereo*, *Nina*, *Trsta* — *Pasqualina G.*, *Odese.*

Bona: *Ant. Maria*, *Carigr.*

Belfast: *Enos*, *Taganroga.*

Bristol: *Andrina*, *Ibrailo.*

Carigrad: *Sospir*, *Njukastla* — *Medra*, *Ana-krije* — *Skenderbeg*, *Marsilje* — *Marietta G.*, *Anverso.*

Cet: *Fiumano*, *Katanije* — *Teleki*, 3 *Cugini*, *Trsta.*

Dublin: *Cleopatra*, *Baltimora*, *Amor*, *Eva*, *Dunava.*

Dunkerck: *Beatrice*, *Trapana* — *Mariu C.*, *Varno.*

Falmut: *Istria*, *Sloga*, *Taganroga* — *Liburno*, *Ales.* — *Elpi*, *Odese* — *Diva S.*, *Pornambuka.*

Felsingu: *Cristoforo Romano*, *Analia*, *Karloforta.*

Glasgov: *Jupiter*, *Trino*, *Odese.*

Genovu: *Ricordati*, *Ales.*

Kaljari: *Ana Maria*, *Hula.*

Kartenjenu: *Gius. Matteo*, *Kardifa.*

Kvinstoven: *Lauro*, *Alces.* — *Costante*, *Olivo*, *Margarita*, *Maria Fanny*, *Odese* — *Arturo*, *Amata P.*, *Plam*, *Gius. Šćupa*, *Azova.*

Leit: *Mimi*, *Ales.* — *Rodolfo*, *Odese.*

Liverpul: *Tonka B.*, *Elena B.*, *Snlne* — *Jona*, *Ales.*

Livorno: *Andre*, *Taganroga.*

Maltu: *Marte*, *Jenny R.*, *Odese* — *Supplice*, *Njukastla* za *Mletko.*

Marsilju: *Vojvoda*, *Oskar*, *Madagaskur*, *Srećna P.*, *Marko Maria*, *Barica P.*, *Urin*, *Zio Giorgio*, *Lusignano*, *Odese* — *Elena D.*, *Uno*, *Vjčruka*, *Eugenia*, *Čusni*, *Azova* — *Brasile*, *Galaza* — *Alessandro*, *Smirno* — *Teleki*, *Trsta* — *Lampo*, *Enosa* — *Iginia*, *Kraljevica* — *Dar*, *Katanije* — *Petroslava*, *Nikolajeva.*

Mesinu: *Assidua*, *Enosa* — *Ljubezni prvi*, *Carigr.*

Njujorka: *Leopoldina Bauer*, *Limrika* — *Ade-lina M.*, *Marsilje* — *Luigi*, *Trsta.*

Odese: *Yared*, *Truna* — *Rosa*, *Livespula.*

Piraj: *Milica*, *Trsta.*

Plymut: *Drago*, *Taganroga.*

Sulinu: *Analia Angelica*, *Norma*, *Marietta*, *Eros*, *Carigr.*

Trun: *Favilla*, *Londonderry* — *Carlo S.*, *Gri-noka.*

Vaterfort: *Olga B.*, *Taganroga.*

Odjadriili iz — u

Trsta: *Onore*, *Cot* — *Mira*, *Carigr.* — *Lisa*, *Ales.* — *Maria Mattea*, *Marsilju.*

Anverse: *Nerea*, *Njukastel.*

Bahije: *Unione S.*, *Marsilju.*

Belfasta: *Njord*, *Pornambuk.*

Bordo: *Ursula*, *Sranseju.*

Carigrada: *Angjuliki*, *Armelin*, *Virgo*, *Grazia*, *Dunav* — *H dubrovački*, *Neltuno*, *Germano*, *Trst* — *Spirito*, *Giusto dall'Argento*, *Anna M.*, *Lhero*, *Maria D.*, *Giordano*, *Odosu* — *Vitez*, *Grad Karlovac*, *Norino*, *Dešković A.*, *Neptun*, *Mercur*, *Siva*, *Adriastea*, *Napred*, *Superbo*, *Nuova Fama*, *Pinus*, *Sogittario*,

Amalia Angelica, *Bar. Vranicuni*, *Kork* — *Mate*, *Lušinj* — *Sunec*, *Azov* — *Ida S.*, *Marsilju* — *Trident*, *Maltu* — *Francika O.*, *Genovu.*

Cota: *Giovannina*, *Trst* — *Figlia maggiore*, *Odese* — *Angelica*, *Santos.*

Falmuta: *Toni C.*, *Gluečstar* — *Unione*, *Limo-rik* — *Peleg*, *Ragun* — *Patrizio*, *Rotterdam* — *Giulia D.*, *Dunkerk.*

Gluečstra: *Ortucija*, *Kardif.*

Kardifa: *Martin*, *Kalk*, *Maria*, *Trst* — *Uno*, *Mletko.*

Kaljari: *Lusignano*, *Rosina*, *Domenica*, *Ingl.* — *Natale*, *Cot.*

Kvinstovna: *Gazella*, *Carigr.* — *Costantino*, *Elena*, *Smirno* — *Ivo*, *Said*, *Gluečstar* — *Dragimir*, *Slego* — *Cattina R.*, *Dublin* — *Ghecco*, *Londru* — *Nuovo Guglielmo*, *Con-cordia*, *Stokton* — *Jesa*, *Iris*, *Liverpul.*

Malte: *Elena P.*, *Tripoli* — *Araldo*, *Capodi-atria*, *Enrico*, *Ingl.*

Marsilje: *Emma*, *Dario*, *Enos* — *Adria*, *Siru.*

Njukastla: *Voracruz*, *Ragun* — *Giorgia*, *Trst.*

Njujorka: *Čas*, *Aquila*, *Ingl.*

Njuporta: *Camilla*, *Mletko.*

Odese: *Sabiončelo*, *Trst* — *Seconda*, *Marsilju* — *Seth*, *Janr*, *Ingl.*

Sinrnu: *Kismet*, *Boston.*

Dardaneli prošli — za

Leda, *Fanny P.*, *Mudre Maria*, *Mary Bond*, *Germano Antonio*, *Marsilju* — *Nereo O.*, *Baltasar*, *Šilicovic*, *Cainan*, *Arfahsad*, *Ni-kala Despot*, *Ana Lazarović*, *Lamek*, *Danica*, *Vuk*, *Ingl.* — *Kobilic*, *Prelucano*, *Antonietta*, *Antonio*, *Trst* — *Marietta D.*, *Dalmaoiju* — *Slavonija*, *Antal*, *Maltu* — *Emidio*, *Kan* —

Tek Novacah

polag Borse u Trstu od 1 — 15 Novembra 1871.

NOVCI	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	—
Čarski dukati (čekini)	—	—	5.58	5.58	—	5.59	5.60	5.60	5.58	5.57	5.58	—	5.59 $\frac{1}{2}$	5.58 $\frac{1}{2}$	5.59	—
Napoleoni	—	—	9.33	9.34	—	9.37	9.39	9.38 $\frac{1}{2}$	9.35 $\frac{1}{2}$	9.35	9.35	—	9.35 $\frac{1}{2}$	9.34	9.34	—
Lira Ingleske	—	—	11.76	11.80	—	11.80	11.81	11.83	11.79	11.80	11.79	—	11.78	11.77	11.77	—
Srebro prid (aggio)	—	—	116.75	117.25	—	117.50	118.—	118.25	117.25	116.65	116.75	—	116.75	116.75	116.75	—

Izdavatelj i odgovorni urednik A. Karabalo.

Tisk. Weis.